మిసిమి

చింతనాత్మక సారస్వతం

మాసపత్రిక ఫిబ్రవరి 2011 ₹ 20

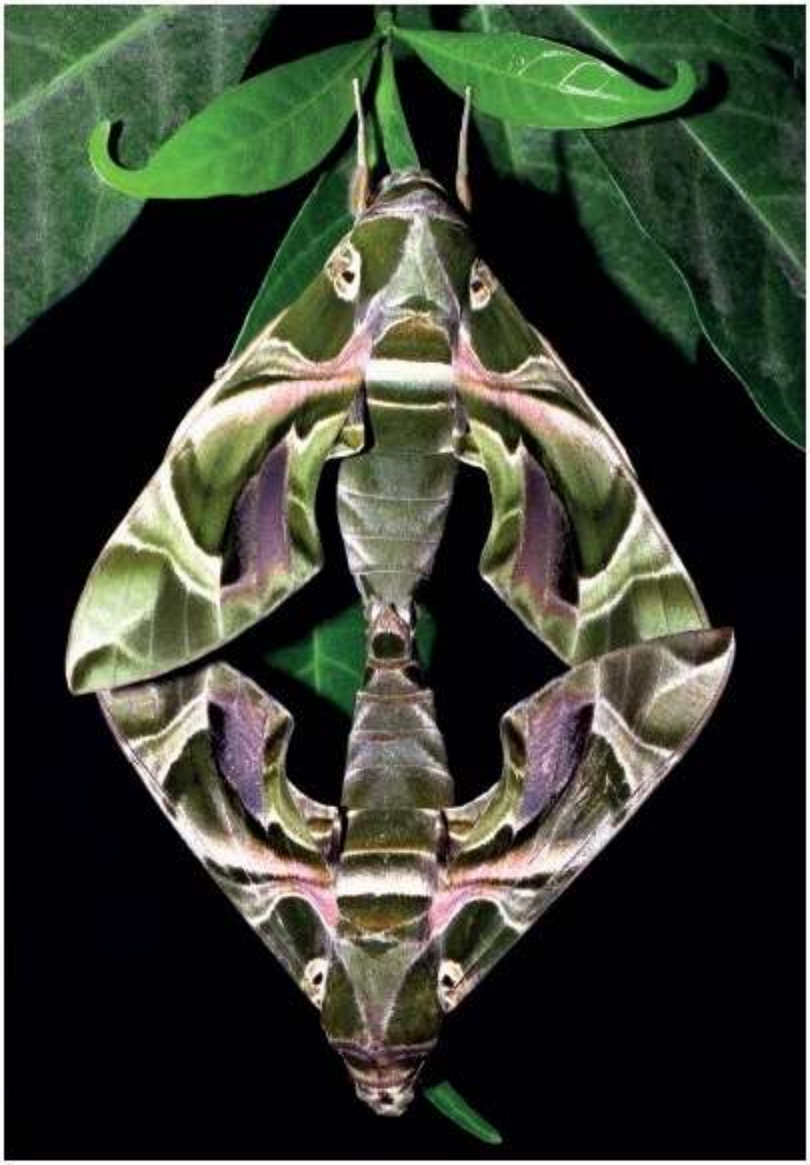

కలయిక (రాజన్‌బాబు)

మిసిమి

మాసపత్రిక

"All that we are is the product of what we have thought"

- Dammapada.

సంపుటి 22 **ఫిబ్రవరి 2011** **సంచిక 2**

ప్రధాన సంపాదకుడు

చెన్నూరు ఆంజనేయ రెడ్డి

సంపాదకుడు

అన్నపరెడ్డి వెంకటేశ్వర రెడ్డి (బుద్ధఘోషుడు)

సమాలోచక మండలి

డాక్టర్ జె. లక్ష్మిరెడ్డి

డాక్టర్ అబ్బూరి గోపాలకృష్ణ

డాక్టర్ జయధీర్ తిరుమల రావు

డాక్టర్ ఈమని శివనాగి రెడ్డి

కుర్రా జితేంద్రబాబు

సహాయ సంపాదకులు

కాండ్రేగుల నాగేశ్వర రావు

ముంగర జాషువ

రెసిడెంట్ ఎడిటర్

వల్లభనేని అశ్వినీకుమార్

సంస్థాపక సంపాదకులు

రవీంద్రనాథ్ ఆలపాటి

Printed & Published by

Bapanna Alapati

at **Kala Jyothi Process Pvt. Ltd.,**

1-1-60/5, R.T.C. 'X' Roads,

Musheerabad, Hyderabad - 500 020.

Ph. 040-27645536

E-mail : misimi_monthly@yahoo.in

Visit us at : www.misimi-monthly.com

ప్రతి : ₹20 సంవత్సరానికి : ₹200

విదేశాలకు ప్రతి : $ 2.50 సంవత్సరానికి : $ 25

*మీ చందా **మిసిమి** పేర పై చిరునామాకు పంపండి.*

మరిన్ని వివరాలకు 64వ పుట చూడండి.

ఈ నెల...

కమ్మతెమ్మెరలు 3

కళ, సత్యం, రాజకీయాలు 4
– *హెరాల్డ్ పింటర్*

మరుగుజ్జులుగా మిగిలిపోదామా? 11
– *రవీంద్ర కేలేకర్*

తానొకటి తలచిన – దైవమొకటి తలచును! 16
– *బిరుదురాజు రామరాజు*

నాట్యశాస్త్రంలో స్త్రీలు 21
– *యస్.ఎ.టి. రాజ్యలక్ష్మి*

రాధికాసాంత్వనము –ముద్దుపళని 23
– *ఎన్నార్కె*

ప్రపంచీకరణ – పదజాల పరిరక్షణ 27
– *డా. మూలె విజయలక్ష్మి*

స్వాప్నిక చేతన 31
– *సి నా రె*

ఛాయాగ్రహ నవాబు – రాజన్ బాబు 32
– *కాండ్రేగుల నాగేశ్వర రావు*

ఒక రాత్రి 34
– *డా. ఎన్.గోపి*

ఆరోహణ 35
– *ముక్తవరం పార్థసారథి*

తెలుగునాట దేవతలు 40
– *డా. మలయశ్రీ*

చరిత్ర, ఆగమ శాస్త్రం – తిరుమల ఆలయం 43
– *డా. దేవిరెడ్డి సుబ్రహ్మణ్యం రెడ్డి*

తెలుగు ముక్కల్లో కలుపు మొక్కలు 49
– *అవసరాల రామకృష్ణా రావు*

కృషీవలుడు – గ్రామీణ జీవితం 50
– *డా. మండి అన్వర్ హుస్సేన్*

భావచిత్ర చయనిక – ఏకాంతసేవ 53
– *డా. పోలేటి పార్వతీశం*

జీవిత తత్వం 57
– *సంజీవదేవ్*

తెలుగు రుబాయీలు 59
– *డా. ఎండ్లూరి సుధాకర్*

చదవండి (పుస్తక పరిచయం) 60

నవ్వులు 62

ముఖచిత్రం	:	లేడీ ఆఫ్ షలాట్	(జాన్ విలియమ్ వాటర్‌హౌస్)
రెండవ అట్ట	:	అన్నం వండాలి	(రాజన్‌బాబు)
మూడవ అట్ట	:	కలయిక	(రాజన్‌బాబు)
చివరి అట్ట	:	దేవదూత	(జాన్ విలియమ్ వాటర్‌హౌస్)

ఉరుకుల పరుగుల కాలంలో ఎన్నో మార్పులు. కొత్త సాధనాలన్నీ అరచేతిలో వైకుంఠం చూపుతున్నాయి. ఈ జీవన విధానంలో వాడుక భాషలో కూడా ఎన్నో మార్పులు, చేర్పులు జరుగుతున్నాయి. ఈ ప్రక్రియలో ఎన్నో పదాలు వినమరుగవుతున్నాయి. ఇది ఈనాటి సమస్యకాదు – అన్నమయ్య పదాలు, పదబంధాలు అర్థంకాని కాలంలోకి వచ్చేశాం. తిక్కన వాడిన సమకాలీన, ప్రాంతీయ ప్రయోగాలు తెలియజెప్పే నిఘంటువుల కోసం వెతుక్కుంటున్నాము. ఇది ఇలా జరగవలసిందేనా? వృత్తిపరమైన పదాలను, ప్రాంతీయ పరిభాషను, వ్యవసాయ సంకేత పదాలను పరిరక్షించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. ఈ దిశగా అందరూ కృషి చేయవలసిందే.

అయిదుకోట్ల సంవత్సరాల నాటి ప్రాగ్రూప మానవుని మెదడు బరువు ఒక పౌను. ఇప్పటి మనిషి మెదడు దానికి మూడురెట్లు ఎక్కువ. ఈ సుదీర్ఘ కాలంలో మానవేతిహాసంలో – ప్రకృతిని తనకు అనుకూలంగా మార్చుకునే దిశలో మానవుడు అధిరోహించిన సోపానాలు అనేకం. ఆ వివరాలు పరిశోధించి ప్రపంచానికి అందించిన బ్రోనొస్కి 'ఎసెంట్ ఆఫ్ మాన్' గ్రంథంలోని ముఖ్యభాగాలను **మిసిమి** పాఠకులకోసం ముక్తవరం పార్థసారథి అందిస్తున్నారు.

జానపద సాహిత్యాన్ని వెతికి వెలికితెచ్చి పల్లకీ ఎక్కించినవారు బిరుదురాజు రామరాజు. వారి 'పరిణతవాణి'ని విని తీరవలసిందే.

కొంకణి భాషలో జ్ఞానపీఠ పురస్కారం పొందిన మొదటి వ్యక్తి రవీంద్ర కేలేకర్. ప్రపంచ సాహిత్యంలో మనం మరుగుజ్జులుగా మిగిలిపోరాదని ప్రబోధించే వీరి ప్రసంగం ఎంతో స్ఫూర్తిదాయకం.

అగ్రరాజ్యాల అహంకారాన్ని, అబద్ధాలను – అనవసరపు యుద్ధాలను ఎండగట్టిన 'హెరాల్డ్ పింటర్' నోబెల్ ప్రసంగం అందరినీ ఆలోచింపజేస్తుంది.

ఈ నెల 11వ తేదీ ఆలపాటి రవీంద్రనాథ్ 15వ వర్ధంతి. ఆయన స్మృతికి నీరాజనం.

– సంపాదకులు

కమ్మతెమ్మెరలు

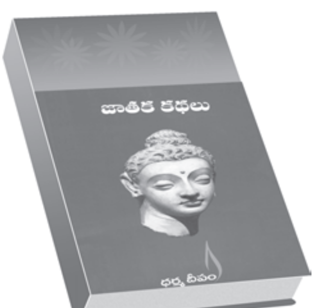

పత్రిక రూపురేఖల మార్పు జరిగినప్పటినుంచీ మాకు ఎన్నో ఉత్తరాలు వస్తున్నాయి. అభినందించినవారు, అభిశంసించిన వారూ పత్రికమీద అభిమానంతోనే అని మాకు తెలుసు. ఈ అభిప్రాయాలను పాఠకులందరితో పంచుకోవాలనే ఈ పలుకరింపు. చేవగలిగిన ఉత్తరానికి ***'జాతక కథలు'*** *పుస్తకం బహుమతి.*

✶ "...మీ పత్రికలో అంబేద్కరిజమ్, బుద్ధిజమ్ గురించి, దళిత బహుజనుల చరిత్రగురించి వ్యాసాల ద్వారా తెలియ పరచగలరని ఆశిస్తున్నాను..." **– సి. కపిల్,** ఆదిలాబాద్ జిల్లా.

✶ "...మిసిమి ప్రతి నెలా అందుతోంది. చదివి చాలా ఆనందిస్తున్నాను. తెలుగు భాషకు, సాహిత్యానికి మీ సేవను అభినందిస్తున్నాను..." **– అనంత్ మల్లవరపు,** USA. (ఈ–మెయిల్)

✶ "...పత్రిక పూర్తిగా చదివాను. కొంత నిరాశ పరిచింది. కొన్ని పాత రచనలు వేశారు. 'మేల్కొలుపు' అనే కథానిక, పలాయన వాదాన్ని సూచిస్తున్నది. మీరు 'భారతి'లాగ పత్రిక నడపండి. ఈమని శివనాగిరెడ్డి గారు 'ఈ భూమి'లో చరిత్రపై వ్యాసాలు రాస్తున్నారు. 'మిసిమి'లో రాసినట్లయితే బాగుంటుంది. జయధీర్ తిరుమలరావు గారు 'నడుస్తున్న చరిత్ర' పత్రికలో భాషపై వ్యాసాలు వ్రాస్తున్నారు. మీ సమాలోచక మండలిలో వున్నవారు మీ పత్రికకు వ్రాస్తే బాగుంటుంది. జితేంద్రబాబుగారు తెలంగాణా చరిత్రపై ప్రసిద్ధులు. వీరి వ్యాసాలు తెలంగాణా విద్యార్థులకు ఎంతో ఉపయోగపడతాయి. చారిత్రక, పరిశోధక, భాష, సాహిత్య విలువలు గలిగిన కొత్త వ్యాసాలు ప్రచురిస్తే, 'మిసిమి' నిజంగా మిసిమి కాగలదు..." **– నాదెండ్ల మనోహర్, ఎమ్. శివాజి, రాఘువేందర్, ఆర్. కృష్ణ,** హైదరాబాద్.

✶ "...1995 నుంచి 'మిసిమి' పాఠకుడినే – ఇప్పటి మార్పు సంతోషకరం. చింతనాత్మక సాహిత్యం వెలుగులు చిమ్మాలని, మీ శ్రమ తప్పక ఫలిస్తుంది..." **– ఎల్. నర్సింహారావు,** పెదపాడు.

✶ "...తెలుగు సాహిత్యానికి మంచి రోజులు వచ్చాయి. సినిమా కబుర్లు, కుళ్ళు రాజకీయాలు తప్ప మరొకటి కనిపించని ఈ రోజుల్లో మీ పత్రిక ఆశాకిరణం..." **– సాయి బ్రహ్మానందం గొర్తి,** USA (ఈ–మెయిల్)

✶ "... మీరు పంపిన 'మిసిమి' సప్త సముద్రాలు దాటి నన్ను చేరింది. ప్రతి పేజీ ఆస్వాదించాను..."
– డా. విజయ భక్ష్, USA (ఈ–మెయిల్)

✶ "... మీ సూచిక చూసి ఇది అచ్చంగా తెలుగు పత్రిక అనుకున్నాను. ముఖపత్రాలు చూసి విలువగల పత్రిక అనుకున్నాను. నవంబర్ మిసిమి అందినది. మీరు చాలా ప్రాంప్ట్. ఆలపాటి రవీంద్రనాథ్ చిత్రం చూసి చాలా ఆనందించాను..."
– మంగళ కందూర్ USA (ఈ–మెయిల్)

✶ "...'సొంతకత' అచ్చంగా సొంతంగా ఉంది. 'మాటల కందని పయనం' మాటలకందని అనుభూతే. 'ఆధునిక అరబ్ కవిత్వం' – మరో భాషలోని కవుల వ్యక్తిత్వాన్ని, కవిత్వాన్ని పరిచయం చేయడం బాగుంది. 'తెలుగు రుబాయీలు' మరో పత్రికలో చూసినట్లు గుర్తు..." **– మాదిరాజు రంగారావు.**

✶ "...కొత్త గెటప్‌తో వెలువడుతున్న 'మిసిమి' బాగుంది. నేను 'మిసిమి' కి రచనలు పంపిస్తుంటాను..."
– డా. అంపశయ్య నవీన్, వరంగల్.

✶ "...మైఖెలేంజెలో 'పియట'ను పిచ్చి ప్రేమతో మరోసారి చూసుకునేలా చేసినందుకు కేవలం అభినందనలు సరిపోవనుకుంటాను. పానుగంటి, మునిమాణిక్యం రచనల్లో వ్యంగ్య వైభవం రుచి చూపటం ఎంతో బాగుంది. రచయితల పూర్తి చిరునామా ఇస్తే బాగుంటుందేమో..." **– డా. మానేపల్లి,** యలమంచిలి.

✶ "...మైఖెలేంజెలో మహనీయ సృష్టి 'పియట' ముద్రించినందుకు మిమ్మల్ని ఏవిధంగా అభినందించాలి?..."
– డా. భార్గవి (వాయిస్ మెయిల్)

కళ - సత్యం - రాజకీయాలు

- హెరాల్డ్ పింటర్

అక్షరానికి అదును, పదును అద్దిన హెరాల్ట్ పింటర్ ఇరాక్ మీద యుద్ధం ప్రకటించిన తర్వాత చేసిన తొలి వ్యాఖ్యలివి. 2005 సంవత్సరపు నోబెల్ పురస్కారం లభించిన పింటర్ కేవలం వినోదం కోసం కాక, సమకాలీన సమస్యల్ని, అధికార పీఠాలనధిష్టించి ప్రపంచాన్ని శాసిస్తున్న దుష్టపాలకుల బండారాన్ని బట్టబయలు చేసిన ప్రముఖ బ్రిటిష్ రచయిత. అక్టోబర్ 10, 1930 ఈస్ట్ లండన్‌లో జననం. ముప్పైకి పైగా నాటకాలు, ఇరవైతొమ్మిది స్క్రీన్‌ప్లేలు ("ది ఫ్రెంచ్ లెఫ్టినెంట్స్ ఉమన్" సినిమా స్క్రిప్టును ఆస్కార్ అవార్డుకు నామినేట్ చేశారు.) పదమూడు సంపుటాల వచన రచనలు (స్కెచెస్) ఎనిమిది కవితా సంకలనాలు, ఒక రేడియో నాటకం వగైరా ఇతని విస్తృత సృజనాపటిమకు నిదర్శనం. 27 నాటకాలకు దర్శకత్వం వహించారు. వాటిలో ఆయన సొంత నాటకాలు కూడా ఉన్నాయి. షేక్స్‌పియర్ ప్రైజ్, ఐరోపా సాహితీ బహుమతి, పిరాండెల్లో ప్రైజ్, డేవిడ్ కోహెన్ బ్రిటిష్ లిటరేచర్ ప్రైజ్, లారెన్స్ అలివర్ అవార్డులు అందుకున్నారు. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఎక్కడ రాజ్యాధికారం ప్రజలను అణగద్రొక్కినా నిష్కర్షగా విమర్శించే వ్యక్తి హెరాల్డ్ పింటర్.

ఆయనకు తొలి రోజుల నుండీ రాజకీయాలంటే ఆసక్తి. నియంతృత్వ ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాడు. "నియంతృత్వ ధోరణి" - ప్రభుత్వాలకు, అధికారులకు మాత్రమే పరిమితం కాదు; ఏ యిద్దరు వ్యక్తులు కలిసినా ఒకరు మరొకరి మీద పెత్తనం చలాయించటానికి ప్రయత్నిస్తారు. భార్యాభర్తల మధ్య, తల్లి-తండ్రి, కొడుకులు కూతుళ్ళ మధ్య ఇది నిత్యానుభవంగా అందరికీ తెలుసు అంటాడు.

1958లో నేనిలా వ్రాశాను: "నిజం-అబద్ధం, సత్యం-అసృతం వీటిమధ్య తేడాల్లేవు. నిజానికి ఏదైనా సత్యమో, అసృతమో కాదు; అది రెండూ కావొచ్చు."

ఈ స్టేట్‌మెంట్స్ కళ ద్వారా నిజాన్ని బయలుపరిచేందుకు ఇప్పటికీ ఉపయోగపడుతాయని నేను నమ్ముతున్నాను. ఒక రచయితగా నేను వాటిని సమర్థిస్తాను. ఒక పౌరుడిగా మాత్రం సమర్థించలేను. ఒక పౌరుడిగా నేను ప్రశ్నించాలి - ఏది నిజం? ఏది అబద్ధం? అని. నాటకంలో నిజం ఎల్లప్పుడూ అయోమయాన్ని మిగులుస్తుంది. దాన్ని నీవు కనుక్కోలేవు. ఎందుకంటే అది ఎప్పుడూ తప్పనిసరిగా పరిశోధించవలసిందే. శోధనే ప్రయత్నాన్ని కొనసాగిస్తుంది. శోధన నీవిధి. చీకట్లో దానికొట్టుకుని పడిపోవడమో లేదా దాని లాంటి ఓ అరూపాన్ని చూడ్డమో జరుగుతుంది. నిజమైన ఒకే సత్యం అంటూ ఏదీ నాటక కళలో లేదు. అందులో చాలా సత్యాలున్నాయి. అవి ఒకదాన్నొకటి ఛాలెంజ్ చేసుకుంటాయి, విభేదిస్తాయి, ప్రతిబింబిస్తాయి, పట్టించుకోకుండా తప్పుకుంటాయి, హేళన చేసుకుంటాయి, కనీసం చూసుకోవు. సత్యం నీచేతికందినట్టు ఓ క్షణం భావిస్తావు. జారిపోతుంది, మాయమౌతుంది.

నా నాటకాల్ని ఎలా రూపొందించాలని నన్నడుగు తుంటారు. నేనేమీ చెప్పలేను. వాటిని సమర్థించనూ లేను. అదంతే. అలా జరిగిందంతే అంటాను. చాలా నాటకాలు ఒకవాక్యం, ఒక పదం, ఒక భావచిత్రంతో ప్రారంభమౌతాయి. పదంతో బాటు భావ చిత్రం వస్తుంది. నేనిందుకు రెండుదాహరణలిస్తాను. వాటిలోని భావచిత్రాలు హఠాత్తుగా ఆకాశాన్నించి ఊడిపడ్డాయి.

ఆ నాటకాలు 'ది హోమ్ కమింగ్', 'ఓల్డ్ టైమ్స్.' 'హోమ్ కమింగ్' కి మొదటి వాక్యం - 'ఆ కత్తెరతో ఏం చేశావు?' 'ది ఓల్ట్ టైమ్స్'కి మొదటి వాక్యం - 'చీకటి.'

డా. బి.వి. రామిరెడ్డి, ఫోన్ : 9908856530

ఈ రెండు సందర్భాలలోను నాకు తరువాతి విషయం తెలియదు.

మొదటి సందర్భంలో ఎవరో కత్తెరకోసం, అదెక్కడుందో అడుగుతున్నాడు. దాన్నెవరో దొంగిలించారనే అనుమానంతో అడుగుతున్నాడు. ఆ కత్తెరనెవరూ యివ్వలేదు. ప్రశ్నకు సమాధానమూ రాలేదు.

'చీకటి' – ఒక స్త్రీ శిరోజాల వర్ణన. ఒక ప్రశ్నకు సమాధానం. రెండు సందర్భాల్లోను తరువాతి విషయాన్ని తెలుసుకునేందుకు నేను తప్పనిసరిగా ప్రయత్నించాల్సిన పరిస్థితి.

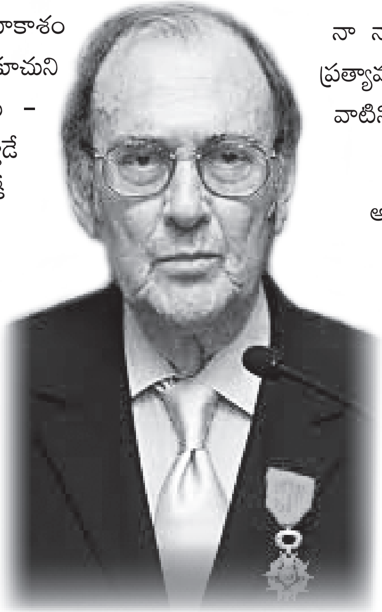

హెరాల్డ్ పింటర్

చీకటి–పెద్ద కిటికీ. సాయంత్రపుటాకాశం పురుషుడు (డీలీ), స్త్రీ (కేట్) పానీయాలతో కూచుని వుంటారు. మగాయన అడుగుతాడు – బలిసిందా లేక బక్కదా? వాళ్ళు మాట్లాడే దెవర్ని గురించి? అప్పుడు చూశాను కిటికీ ప్రక్కన ఒక స్త్రీ నించుని వుంది (అన్నా). ఆమె వీపు వీళ్ళకి తిప్పి వుంది. ఆమె శిరోజాలు నల్లగా వున్నాయి. చీకటి.

మన ప్రారంభాలకి అంతం తెలీదు.

అది పాత్రల్ని సృజించే చిత్రమైన సందర్భం. అప్పటిదాకా వాటికి ఉనికి లేదు. తరువాత జరిగేదంతా అనిశ్చితి. అప్పటికప్పుడు, భ్రమాత్మకం. ఒక్కోసారి దాన్ని ఆపలేం. రచయిత పరిస్థితి విచిత్రమైంది. అతని పాత్రలతన్ని ఆహ్వానించవు. పైగా అతనికి ఎదురు తిరుగుతాయి. వాటితో కలిసి బ్రతకడం అంత తేలిక కాదు. వాటిని నిర్వచించడం అసాధ్యం. వాటిని నీవు శాసించలేవు. వాటితో అనంతమైన ఆటాడతావు. అదొక పిల్లి–ఎలుక ఆట. దాగుడుమూతలాట. చివరికి వాళ్ళు రక్త మాంసాలతో, వ్యక్తిగతమైన సున్నితత్వాలతో నీ చేతుల్లోకి వొస్తారు.

అందుచేతనే కళలో భాష గొప్ప గందరగోళపు గొడవ, ఊబి, గడ్డకట్టిన నీటి గుంట. రచయిత ఎప్పుడో అప్పుడు వాటిల్లో కూరుకుపోవచ్చు.

కాని నేను చెప్పినట్టు సత్యాన్వేషణ ఆగదు. వాయిదా వెయ్యడం కుదరదు. దాన్ని అక్కడికక్కడే ఎదుర్కోవాలి. రాజకీయ నాటకరంగం వేరే రకమైన సమస్యల్ని మన ముందుంచుతుంది. నీతులు చెప్పడం పూర్తిగా మానెయ్యాలి. ఆబ్జెక్టివిటీ తప్పనిసరి. పాత్రల్ని వాటి ఊపిరి వాటిని పీల్చుకోనివ్వాలి. రచయిత తన యిష్ట ప్రకారమో, సంతృప్తి కోసమో వాటిని నియంత్రించకూడదు. అతడు ఎన్నో కోణాలనుంచి వాటిని చూసేందుకు సిద్ధమవ్వాలి. వాటిని సంపూర్ణంగా, ఆశ్చర్యకరంగా వుంచాలి. అప్పుడప్పుడూ వాటికి స్వేచ్ఛ నివ్వాలి. ఇదే సూత్రం ఎల్లప్పుడూ పని చెయ్యదు. రాజకీయ వ్యంగ్యం ఈ సూత్రాలకు లొంగదు.

నా నాటకం "బర్త్‌డే పార్టీ"లో నేను ఎన్నో ప్రత్యామ్నాయాలకు అవకాశం కల్పించి చివరికి వాటిని నియంత్రణలోకి తెచ్చాను.

"మౌంటెన్ లాంగ్వేజ్"లో అలాంటి అవకాశం లేదు. అది క్రూరంగా, చిన్నగా, వికృతంగా మిగుల్తుంది. అయితే అందులోని సిపాయీలు దాంట్లోంచి కొంత హాస్యానందాన్ని పొందుతారు. హింసలు బోరు కొడతాయని కొందరు మర్చిపోతారు. వారికి కొంత నవ్వూ అవసరమే. బాగ్దాదులోని అబూ ఘ్రాయిబ్‌లో జరిగిన సంఘటనలు దీన్ని బలపరుస్తాయి. "మౌంటెన్ లాంగ్వేజ్" కేవలం ఇరవై నిమిషాల నాటిక. కాని, గంట తరువాత గంట, అనంతంగా, అదేపద్ధతిలో నడువగలదు.

"ఏషెస్ టు ఏషెస్" నీటి అడుగున జరుగుతుంది. మునిగిపోతున్న ఒక స్త్రీ...ఆమె చేయి అలలపైకి వొస్తుంటుంది. మళ్ళీ కనబడకుండా మునిగిపోతుంది. అక్కడ పైనా, లోపలా ఎవరూ లేరు. కేవలం నీడలు, ప్రతిబింబాలు ... తేలడాలు... ఆమె కనిపించదు. ఆమె ప్రమాదంనించి తప్పించుకోలేదు. మరి, వాళ్ళంతా చనిపోయారు కాబట్టి ఆవిడా చనిపోవాల్సిందే.

రాజకీయవాదులు ప్రయోగించే రాజకీయ భాషకు వస్తే, అధిక సంఖ్యాక రాజకీయవాదులకి సత్యం అంటే యిష్టం వుండదు. వాళ్ళకక్కావలసింది అధికారమూ, దాన్ని

నిలుపుకోవడమూను. వాళ్ళు అధికారాన్ని నిలుపుకోవాలంటే ప్రజలు అజ్ఞానంలో వుండాలి. అలా అజ్ఞానంలో ఉండడమే సత్యం. అందుకే మనచుట్టూ అబద్ధాలు. వాటితోనే జనం బతుకుతుంటారు.

సోవియట్ యూనియన్‌లో ఏం జరిగిందో ప్రతివొక్కరికీ తెలుసు. యుద్ధం తరువాత తూర్పు యూరోప్ దేశాల్లో పద్ధతి ప్రకారం జరిగిన క్రూరత్వం, అరాచక కృత్యాలు, స్వతంత్రాలోచనల్ని అణగదొక్కడం జరిగాయి. ఇవన్నీ చరిత్ర పుటలకెక్కాయి.

ఇక్కడున్న ప్రతివొక్కరికి తెలుసు. ఇరాక్‌మీద దండయాత్ర సమర్థించుకోవాలంటే సద్దాం హుస్సేన్ భయంకరమైన మారణాయుధాలను కలిగి వున్నాడనీ, వాటిని ప్రయోగిస్తే 45 నిమిషాల్లో యావత్ ప్రపంచం సర్వనాశనమౌతుందనీ, ఇదంతా నగ్నసత్యమనీ నమ్మబలుకుతారు. ఇది నిజంకాదు. ఇరాక్‌కు అల్‌ఖైదాతో సంబంధాలున్నాయనీ, సెప్టెంబరు 11, 2001 న్యూయార్క్‌పై దాడి, వారిద్దరి బాధ్యతేననీ మనకి చెబుతారు. అదే సత్యమని మనకు నమ్మకం కలిగించే ప్రయత్నం చేస్తారు. అది నిజం కాదు. ఇరాక్ ప్రపంచానికి రక్షణలేకుండా చేస్తోందని చెబుతారు. అది నిజంకాదు.

సోవియట్ యూనియన్‌లో ఏం జరిగిందో ప్రతివొక్కరికీ తెలుసు. యుద్ధం తరువాత తూర్పు యూరోప్ దేశాల్లో పద్ధతి ప్రకారం జరిగిన క్రూరత్వం, అరాచక కృత్యాలు, స్వతంత్రాలోచనల్ని అణగదొక్కడం జరిగాయి. ఇవన్నీ చరిత్ర పుటలకెక్కాయి.

అసలు సత్యం వేరే వుంది. అమెరికా ఈ ప్రపంచంలో తన పాత్రను అర్థం చేసుకోవడం, దాన్ని నిలుపుకోవడం అనేది అసలు సత్యం. వర్తమానానికొచ్చేముందు గతాన్ని చూడాలి. ముఖ్యంగా రెండో ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత అమెరికా విదేశాంగ విధానాన్ని చూడండి. ఆ కాలంలో అమెరికా నేరాలు నిజమైన నేరాలుగా రికార్డు కాలేదు. కొన్నింటిని అసలు నేరాలుగానే గుర్తించలేదు.

ఒక స్వతంత్ర దేశంమీద డైరెక్టుగా దాడి చేయడం లాంటి పద్ధతి అమెరికాకు యిష్టంగా వుండదు. అలా కాకుండా, ఆ దేశాలు అన్ని రంగాల్లోను, ఆర్థికంగాను దెబ్బతినేట్టుచేసి, వాటిని ఆదుకునేందుకు తాము సహాయపడుతున్నట్టు, ప్రజాస్వామ్యాన్ని బ్రతికించేందుకు సర్వవిధాల సాయం చేస్తున్నట్టు బయటి ప్రపంచాన్ని నమ్మించడమే అమెరికా విదేశాంగ విధానం.

నికరాగ్వా ఇందుకు గొప్ప ఉదాహరణ. అమెరికా ఈనాటి ప్రపంచంలో తన పాత్రేమిటో తెలియజేసేందుకు ఈ ఉదాహరణ నిచ్చాను.

1980లో యు.ఎస్. ఎంబసీలో ఒక సమావేశానికి హాజరయ్యాను.

నికరాగ్వాలో ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా కాంట్రాలు నడుపుతున్న ఉద్యమానికి అధిక ఆర్థిక సాయం చేసే విషయాన్ని చర్చించేందుకు అమెరికన్ కాంగ్రెస్ సమావేశం కాబోతోంది. నికరాగ్వా తరఫున వాదించవలసిన సంఘంలో నేను సభ్యుణ్ణి. ఆ సంఘంలో ఫాదర్ జాన్ మెట్కాఫ్ చాలా ప్రాముఖ్యంగల సభ్యుడు. అమెరికన్ ప్రతినిధి వర్గానికి రేమండ్ సెయిజ్ నాయకుడు. సమావేశంలో ఫాదర్ మెట్కాఫ్ అన్నారు: "సర్, ఉత్తర నికరాగ్వాలోని చర్చికి నేను అధ్యక్షుణ్ణి. మా చర్చి సభ్యులు ఒక స్కూలు, ఆరోగ్య కేంద్రం, ఒక సాంస్కృతిక సమాఖ్యను నిర్మించుకున్నారు. మేమంతా ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్నాం. కొన్ని నెలల క్రితం కాంట్రా సైనికులు మా చర్చి మీద దాడిచేసి స్కూలును, ఆరోగ్య కేంద్రాన్ని, సాంస్కృతిక కేంద్రాన్ని ధ్వంసం చేశారు. నర్సుల్ని, టీచర్లని రేప్ చేశారు. డాక్టర్లని చంపేశారు. వాళ్ళు అటవికుల్లా ప్రవర్తించారు. ఇలాంటి ఉగ్రవాదులకు మీ సహాయసహకారాలను ఉపసంహరించుకోవలసిందిగా అమెరికా ప్రభుత్వాన్ని మీరు వొత్తిడి చేయమని మిమ్మల్ని అర్థిస్తున్నాము."

తార్కికంగా ఆలోచించే బాధ్యతగల వ్యక్తిగా రేమండ్ సెయిజ్‌కి మంచి పేరుంది. డిప్లొమాటిక్ సర్కిల్స్‌లో ఆయనంటే అందరికీ గౌరవ భావం వుంది. ఆయన సావధానంగా విని, కాస్సేపాగి మాట్లాడారు: "ఫాదర్, మీకోవిషయం చెప్పాలి. యుద్ధంలో ఎప్పుడూ కష్టాలను భరించేది అమాయిక ప్రజలే!" నిశ్శబ్దం ఘనీభవించింది. మేం ఆయనవేపు విప్పారిన కళ్ళతో చూశాం. ఆయనేమీ చలించలేదు.

నిజంగా అమాయకపు ప్రజలు ఎప్పుడూ కష్టాలనుభవిస్తూనే వుంటారు.

చివరికి ఎవరో అన్నారు: "అయితే ఈ విషయంలో మాత్రం 'అమాయిక ప్రజలు' యీ ప్రభుత్వం నించి సహాయాన్ని

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=143